

L E
THEATRE
 D E
LA FOIRE,
 O U
L'OPERA COMIQUE.

CONTENANT LES MEILLEURES PIECES
 qui ont été représentées aux Foires de
 S. Germain & de S. Laurent.

*Enrichies d'Estampes en Taille douce, avec une
 Table de tous les Vaudevilles & autres Aïrs
 gravez-notez à la fin de chaque Volume.*

Par Mrs. LE SAGE & D'ORNEVAL.

T O M E I.

A A M S T E R D A M,
 Chez **L'HONORE' ET CHATELAIN,**

M D C C X X I I I.

kunst en opera den toon aangaven, waren de „Comédie Française” en de „Académie Royale de Musique”, welke onder dictatuur stond van Jean-Baptiste Lully. Daarnaast werd nog subsidie verleend aan de „Comédie Italienne”, welke haar voorstellingen gaf in het Palais de Bourgogne, den schouwburg van Molière. Dit Italiaansche gezelschap legde

Titelblad van de Amsterdamsche uitgave (1723) der stukken van Le Sage, waarin *La Ceinture de Vénus* voorkomt

er zich voornamelijk op toe, met den stijl welke in de officieele Fransche opera en in de Comédie-Française beoefend werd, lichtelijk den spot te drijven. Tegenover de strenge wetmatigheid (Boileau!), welke in deze huizen heerschte, stelden de Italianen hun speelschen, improvisatorischen commedia dell' arte-stijl. Zij maakten allerlei toespelingen op het Parijsche gezelschapsleven, doch toen een van hun uitlatingen beleedigend geacht werd voor madame de Maintenon, werd aan hun voorstellingen van overheidswege een einde gemaakt. Toen sloeg het uur voor de kleine troepjes, die op de jaarmarkten het publiek plachten te vermaken. Aangemoedigd door het succes, dat de Italianen met hun parodieën hadden geogst, sloegen zij denzelfden weg in. Zelfs de bekende typen uit de commedia dell' arte namen zij over: Arlequin, Pantalon, Scaramouche, Pierrot, Mezzetin, Colombine, Colette e.a. Deze Fransche spelers hadden op hun Italiaansche voorgangers vóór, dat zij de taal vlotter beheerschten en zich nog ongedwongener konden uitdrukken. In Alain-René Le Sage, die juist naam gemaakt had met zijn satyrischen zedenroman *Le Diable Boiteux*, vond men den aangewezen man, om de teksten te vervaardigen. Le Sage kon het hem geboden honorarium goed gebruiken, om de uitgave van zijn *Gil Blas* te bekostigen en in eenige jaren tijds schreef hij voor het Théâtre de la Foire ruim 200 stukken. Het parodistische element bestond voornamelijk hierin, dat men de aria's en recitatieven, welke in de officieele opera zoo